

[Ministeren for Grønland.]

disse midler. Men forholdene kan gøre det nødvendigt.

Det vil måske forekomme nogen her i salen lidt ejendommeligt, at folketinget i en sag som denne ikke får forelagt et detaljeret forslag til en rationering, men af flere grunde finder jeg det hensigtsmæssigt, at loven gives som en bemyndigelse til landsrådet til selv at udforme de nærmere regler.

Dels er det Grønlands landsråd — som det også i sin tid var landsrådet, der ønskede den før 1954 gældende rationering ophævet — der har taget initiativet til løsning af alkoholproblemet i Grønland. Blandt andet er dette sket ved at nedsætte den ædruelighedskommission, som nu i et par år har arbejdet med disse uhyre vanskelige spørgsmål. Dels må man erkende, at de grønlandske politikere, der til daglig har disse problemer tæt inde på livet, vil have en særlig forståelse for nødvendigheden af at tage det usædvanlige skridt, som indførelse af rationering er, og en særlig forudsætning for at kunne vurdere, hvorledes befolkningen vil modtage disse indgreb.

Det gælder ethvert indgreb i den personlige frihed, at det vil blive følt som noget udefra kommende, som går imod éns interesser som noget, man ikke selv har haft indflydelse på. Dette gælder ikke mindst i Grønland, hvor man er meget vågen over for enhver handling, der kan tolkes som formynderskab. Man må derfor have lov til at antage, at den omstændighed, at landsrådet giver bestemmelserne om begrænsninger i forbruget, formentlig vil gøre det lettere for befolkningen at forstå bevægelsen til indgrebet.

Til slut skal jeg blot bemærke, at lovforslaget giver hjemmel til udfærdigelse af bestemmelser, som her i landet indeholdes i beværterloven, der ved kgl. anordning kan sættes i kraft i Grønland. Ved at medtage disse bestemmelser følger man en tradition siden 1955, hvor landsrådet vedtog de første bestemmelser om udskænkning og forhandling af spiritus i Grønland.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til velvillig behandling i det høje ting.

Endelig skal jeg herved tillade mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov for Grønland om afgift af motor køretøjer*.

Som anført i bemærkningerne til lovforslaget anvendes landskassens midler til finansiering af en række opgaver, der er henlagt til Grønlands landsråd og de grønlandske kommunalbestyrelser, herunder først og fremmest opgaver inden for den sociale sektor. Herudover anvendes midlerne til dækning af udgifterne i forbindelse med landsrådets og kommunalbestyrelsernes administration.

I forbindelse med vedtagelsen af landskassens budget for 1969 har landsrådet udarbejdet et overslag over landskassens forventede indtægter og udgifter i årene 1969-71. Som det fremgår af den i bemærkningerne til lovforslaget indeholdte oversigt over landskassens anslåede indtægter og udgifter 1967-71, må det forventes, at landskassen i perioden 1969-71 vil få et samlet underskud på i alt 12,5 mill. kr., idet indtægterne i den pågældende periode anslås at ville beløbe sig til i alt 192,7 mill. kr., medens udgifterne anslås at ville beløbe sig til i alt 205,2 mill. kr. Gennemførelsen af et af landsrådet i den ordinære samling i 1968 behandlet forslag om indførelse af en rationering af spiritus m. v. i Grønland vil i givet fald yderligere forringe landskassens økonomiske situation, idet den overvejede rationeringsordning anslås at ville medføre en nedgang i de budgetterede afgiftsindtægter på 7 mill. kr. årligt.

Ud fra betragtninger om, at der med industrialisering og de stigende pengeindkomster i Grønland er opstået en mere ujævn fordeling af indkomsterne, har landsrådet drøftet mulighederne for gennem en beskatning efter evne at sikre finansieringen af de samtidig erkendte stadig mere påtrængende sociale behov.

Nærværende forslag om indførelse af